

Löwenstein Rozália Nagymama

Ezen a képen apai nagyanyám, Löwenstein Rozália látható. Nem tudom, hol és mikor készült a kép. Hőgyészen születhetett, Gyönkre ment férjhez. Iskolai végzettségéről nincs fogalmam. Nemigen volt vallásos. Az anyanyelve magyar volt. A nagymama nagyon elegáns asszony volt, annak ellenére, hogy alacsony volt.

Fantasztikus üzletasszony volt. A nagyapámnak kis dolgokhoz nem volt türelme, úgyhogy ha menyasszonynak jöttek vásárolni, akkor a nagyanyám azt mondta a nagyapának, menjen a kaszinóba kártyázni -- mert őneki volt türelme a vevőkkel beszélni.

Imádta a családját, különösen engemet. Én voltam az első unoka, és hát nem tudott velem mit csinálni, annyira szeretett. Folyton elhalmozott mindennel. Mondom, színházba jártam, Operába jártam. Az Operában, ami gyerekelőadás volt Budapesten, azt mind láttam, és mikor Pestre megérkeztünk hozzájuk, másnap már vártak engem a babák a díványon. Pesten csináltatta a ruháimat.

A nagyszüleim Gyöngyösön egy sarokházban laktak, nem emlékszem már, hány szoba volt. Szép, régi bútorokkal volt berendezve, és nagy baráti körük volt. Arra emlékszem, hogy minden évben mentek Karlsbadba kúrára.

A nagyszüleimnek volt szakácsnője, a Krék néni, aki náluk volt, nem tudom, hány évig, és aztán mikor a nagyszüleim Budapestre költöztek, akkor a másik nagyapámhoz (Engelmann Frigyeshez) került szakácsnénak. Aztán volt egy szobalány, vele egész végig tartottuk a kapcsolatot, ő is férjhez ment. Ő német származású volt, és egész végig jó barátságban voltunk.

Az apai nagyszüleim üzletére is emlékszem. Rövidáruüzlet volt. Rengeteg áru volt benne, amit a parasztok hordtak ki-be: rengeteg vászon, sok brokát és bársony, és mellette még volt egy tele raktár is.

A nagyszüleim politikai nézeteiről semmit sem tudok. Kisgyerek voltam, nem emlékszem.

Miután nagyanyám meghalt, 1923-ban, nagyapám újra megházasodott, egy Haász Paula nevű nőt vett el feleségül. És hatvanéves korában megtanult táncolni.